

Spania.

Barcelona.

Hin anarko-syndikalistiska upp-
reisnin í Barcelona og Kataloniu
er nú doyvd. At brúka orðið
sligin til jarða vil vera skeiðt av
tí, at uppreisnarmenninir og hin
katalonska stjórnin komu á samt
um at lata vápnini falla og
binda frið saman í stríðnum
móti fascismuni og nazismuni,
ið stóðu vápnað til tenninar í
álopmum á fólkafrelsið.

Skilamenn vilja vera við, at
hin lúrandi ósemsjuandin millum
teir ymsu fólkafrelsflokkarnar
er størri vandi enn Franco og
Molas svortu og hvítu bølmenni.

Anarkistarnir vilja sleppa at
føra teirra hugsjónir út í æsir,
hóast teir ikki eru meirlutin, og
teir hava so illt við at finna seg
tolnir í at biða við sínum um-
skipingarplanum, til fólkid er
búgvíð til at realisera teir. Og
mangir av anarko-syndikalist-
unum føra tí ein hazardpolitikk,
ið er at fáa alt ella einki.

Hesa ferðina lótu teir sær
lynda til at binda frið og leggja
saman við hinar í stríðnum
móti harðræðismonnum og figg-
indunum av øllum fólkafrelsi.

Men hvussu leingi orka teir
at binda frið og byggja seg
fyri hennynum til heildina?

Barturflytingin frá Bilbao.

Skip eftir skip hava í seinast-
uni flutt ellisfólk og børn og
sjúklingar frá Bilbao til Ongland
og Frakland.

Uppreisnarmanna kríggsskip-
ini hava roynt at forða hesari
flytan, men bæði ensk og fronsk
herskip hava vart flutningin, so
Franco hevur einki kunnað gjørt.

Annars ganga tíðindini frá, at
Bilbao aftur er komið í sitt
gamla lag. Inngyrdingin og
kringsetingin av býnum mis-
eydnaðist Franco. Matur er nú
nóg mikil at fáa hjá fólki. Hitt
dagliga lívið við stultleikum eins
væl og við kríggisdubbingararbeiði
o. s. fr. fer fram sum áður.

Fólkid sigist at hava fingið dirvið
og trúna uppá sigurin aftur.
Framlopið hjá Mola er eisini
ikkert bert steðgað, men tað er
eydnast Baskunum vinna mun-
andi sigir í teim baskisku fjell-
unum og taka aftur hópin av
býum og lendi, sum teir mistu
fyri stultum undir álopinum á
Guernica og á øðrum baskiskum
vígstøðum.

Madrid.

Herforarin Miaja sigur, at
hann nú hevur bygt so sterka
gyrding um Madrid, at býurin
er ómøguligur at taka hjá Franco.
Hetta prógvast eisini av, at øll
tey seinastu uppreisnamanna
álopin á Madrid hava verið
gagnsleys. Teir eru hvørja ferðina
ríknir aftur við stórum tapum.
Stjórnarmenninir hava hartil
tikið so nógv av lendinum kring
Madrid, at teir eru harrar yvir
øllum vegunum til Madrid uttan
einum. Og har eru uppreisnar-
menninir heldur ikki tryggir við
tað, at teir eru undir áhaldandi
skjótning frá stjórnarmonnum.

Franco og Mussolini heilsast.

Á ársdegnum fyri Italia sum
keisarriki sendi Franko Mussolini
heilsan og ynski um lukku frá
»tí Spania, sum berjist móti
kommunismuni. Og hin gamli
kríggsránsmaðurin Mussolini
svaraði við at ynskja Franco og
nasjonalistunum at sigri í Spania-
stríðnum.

Pyntið rignir niður aftur.

Ónsdagin varð hin enski kong-
urin krýndur. Og sjálvandi stóð,
sum maðurin segði, alt á end-
anum í Onglandi. Í tí fátæka
arbeiðarabýartinum í London
høvdu arbeidararnir offrað hópin
av shillingum fyri at stása upp
fyri drottinum mikla. — Men
arbeidararnir høvdu ikki haft
ráð at gera pyntið so haldgott
og sterkt móti óveðri sum hinir
ríkari býpartarnir, og tá ið so
týsdagin gjørdist eitt so ónatúr-

ligt regnveður, blotaði pyntið
og »regnaði burtur».

Krýningin skuldi annars fara
fram undir einari reinari
orientalskari uppþrýðan og
stásan, og vóru fólk streymað
til London frá øllum verðaldar-
hornum fyri at halda »hesa stóru
hátið» og vera við til ein hin
stórsta verðaldar sjónleikin.

Nýggjur enskur ambasadørur í Berlin

heilsar uppá Hitler og vissar
hann um Onglands vinarlag og
heldur fyri at hann ivast ikki í,
at eingin spurningur Týsklands
og Onglands millum finst, sum
ikkert kann loysast í friði og
góðum náðum millum báðar
partar. Hitler kvittaði fyri hesa
talu við at takka fyri hesa nýggju
stóðu Onglands. (Man kann ikki
hava hugsað um koloniarar,
ið Týskland misti aftaná verð-
aldarbardagan mikla, sum hann
nú krevur aftur við stórri og
stórri styrki. Hesum kravi hevur
the old England ikki viljað givið
tað allraminsta ljóð, og man
tað valla hava skift stóðu). Saa
taler de Ræve for de Gæs.

Tíðindi.

Hvalaveiðan.

»Nim» hevði, seinast ið frættist,
fingið ein hval. Nú eru allir
triggir Lopransbátarnir á hvala-
veiðu. — Tað tykist at taka seg
væl upp hjá »Globe IV», hann
hevur fingið 5 hvalir. »Globe III»
fer út fyrsta túrin í dag.
Óivað verður kappingin ikki
lítil millum báðar stóðurnar.

Fitt av kalva

hava Tvøroyrabátar fingið í tí
seinasta góða streyminum — upp
til 1000 pund einstakar dagar.

„Thor“.

ein Tvøroyrabátur, hevur roynt
eftir sild norðanfyrir. Tveir teir

Ringfelagsfundur

Føroya javnaðarflokks

verður í Havn 20. mai kl. 6 s. p.

Fundarskrá:

- 1) Flokksins starv.
- 2) Framlaga av roknskapinum.
- 3) Val av stjórn.
- 4) Ymist.

Stjórnin.

I Havnar Kontanthandil P/f

faas

mange gode og udmærkede Varer til baade Damer og Herrer
til rimelige Priser.

Havnar Bio

2. hvitusunnudag kl. 5½ og 9
syngur

Benjamino Gigli

„Ave Maria“

Og — ja, tað kann ein og
hvorælla — helst verður, Dimma-
lætting' rúgvismikil í dag.

Politíð

biður okkum siga frá, at tey,
sum ætla sær at »illumina»
við stearinljósum í kvöld, mega
syrgja fyri, at minst eitt fólk
altíð er inni, og at spannr við
vatni standa falar.

K. F. U. M.

Sondag Kl. 8 Hjemligt Samvær.
Onsdag Kl. 8: Bibeltime.

Torsdag Kl. 5½: Mindsteafde-
lingen. Kl. 8. Ungdomsafdelingen.
Fredag Kl. 6½: Yngsteafdelin-
gen.

Frelsens Hær.

Sondagens Møder:
Kl. 10½: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Sondagsskole.
Kl. 8: Frelsesmøde.
Alle er velkomne.

7) Ein myrking.

HÖGNI:

Tað er so við mær eisini. Eg veit ikki, hvar
eg skal vera.

GUNHILD:

Tú hevur handilin at røkja. Tað er frægari, tá
ein hevur okkurt at takast við.

HÖGNI:

Har orki eg ikki at vera longur.

GUNHILD:

Hvi tá?

HÖGNI:

Eg eri ikki mentur at standa har niðri og siggja,
hvussu tey avvarandi koma har oman og stara
út á nesið, sum væntaðu tey Fortúnuna koma
undan hvørja løtu.

GUNHILD:

Ja, ringt er, tað er vist og sætt.

HÖGNI:

Tað mesta meg sker í hjarta, er einkjan við
Toft, sum nú tykist at hava mist sonin, hennara
einasta og seinasta.

GUNHILD:

Ja, havið er farið við øllum hennara framman
undan, og nú hevði hon bert henda eina sonin
eftir.

HÖGNI:

Ójævnt er, sum verðin skonkir.

GUNHILD:

Hvussu tykist hon at taka hetta upp?

HÖGNI:

Tað er merkiligt. Hon er tann einasta av øllum,
sum er tolin. Hinar konurnar og børnini gráta
alla tíðina, men hon tykist ikki at vilja sleppa
vónini um, at teir fara at koma til endan.

GUNHILD:

Tað er sorgin, sum hevur vant hana og gjørt
hana tola.

HÖGNI:

Tað man tað vera.

GUNHILD:

Sært tú ongatið Ragnhild har niðri?

II.

GUNHILD
(situr og kúrur):

Ája, tungligt er!

HÖGNI
(inn):

Tú situr so eina, Gunhild.

GUNHILD:

Já, pápi er altíð úti í hesi tíðini.

HÖGNI:

Tað ber til. Sorgin hon er friðleys.

GUNHILD:

Tú ert ikki vanur at vera við hús hesa tíðina
á degnum.